

Решение № 10128

Номер 10128 Година 21.09.2020 Град Мадан

Районен Съд - Мадан

На 20.08 Година 2020

В публично заседание в следния състав:

Председател: Секретар:

Прокурор:

като разгледа докладваното от Петранка Прахова

Гражданско I инстанция дело

номер 20195430100391 по описа за 2019 година

Делото е образувано по искова молба от ЗК „. И. срещу Ф. Р. А..

Твърди се в исковата молба, че на 17.08.2013 г. около 08, 15 ч., по време на движение по път II-86 на 84 км, ответникът А., в качеството си водач на влекач „****“ с рег. № ***** поради техническа неизправност – изтичане на гориво от влекача по пътното платно, става причина за настъпване на пътно-транспортно произшествие, при което лек автомобил „Пежо Партнер“ с рег. №*****, управляван от Я. Н. Х., се хлъзва по разлятото гориво и се блъска в декоративна стена. Сочи се, че за случая е изготвен Протокол за ПТП 1347542/17.08.2013 г.

Сочи се от ищецът, че отговорността на водача на влекач „****“ с рег. № **** е била застрахована по застраховка „Гражданска отговорност“ към ЗК „. И. по 3. полица № *3620, със срок на валидност от 03.04.2013 г. до 02.04.2014 г. За увреденото МПС“Пежо Партнер“ с рег. №***** има сключена доброволна застраховка „Каско“ в ЗАД „ЕвроИ. по 3. полица № *0959 със срок на действие от 30.07.2013 г. до 29.07.2014 г. Соци се, че след настъпването на ПТП водачът на увредения автомобил е подал уведомление в ЗАД „ЕвроИ. и е образувана щета № 05-695553/22.08.2013 г.; извършен е

оглед на автомобила и е определено и изплатено застрахователно обезщетение в размер на 1 108, 52 лева на собственика.

Твърди се, че след изплащане на обезщетение на собственика на увредения автомобил, ЗАД „ЕвроИ. е предявил претенции към ЗК „И. за възстановяване на платената сума и е образувана щета № 0000-5107-13-5-06642; с писмо № 6802/31.10.2014 г. ищцовото дружество уведомява „ЕвроИ. , че със споразумение III-2014 г. се прави прихващане на вземанията между двете компании съгласно приложения 1 и 2, като с преводно нареждане от 09.01.2015 г. ищцовото дружество е превело разликата от 17 718, 46 лева; в приложение № 1 под № 15 е процесната щета и сума.

Твърди се от ищецът, че във връзка с изплатеното обезщетение, на основание чл. 274 ал. 1 т. 2 от КЗ /отм./, с изплащането на застрахователното обезщетение по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, ЗК „И. има право на регрес срещу виновния водач – Ф. Р. А. за сумата от 1 108, 52 лева. Сочи се, че за тази сума е подадено заявление по реда на чл. 410 от ГПК и по образуваното ч. гр. д. № 222/2016 г. на РС – С. е издадена заповед за изпълнение, по която е възразено от длъжника, поради което на основание чл. 422 от ГПК се предявява иск да бъде прието за установено вземането на ЗК „И. срещу Ф. Р. А., произтичащо от застраховка „Гражданска отговорност“ на влекач „****“ с рег. №... с полица № *3620 и заплатено застрахователно обезщетение в размер на 1 108, 52 лева, ведно със законната лихва от подаване на заявлението в съда до окончателното плащане и направените съдебни разноси по делото, вкл. и юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът Ф. Р. А., Ч. пълномощник А. М., е депозирал в срок отговор на исковата молба, с който се оспорва иска като неоснователен; прави се възражение, че исковата претенция е погасена по давност. Твърди се, че водачът на увредения автомобил е шофирал с несъобразена съобразно климатичните условия и пътната обстановка /влажно и мокро време и път/ скорост и с това е допринесъл за станалото ПТП; несъобразената скорост е основната причина за ПТП и друга причина не е имало.

Твърди се в отговора, че няма причинно-следствена връзка между поведението на ответника и станалото ПТП; оспорват се вида и стойността на причинените вреди върху лекия автомобил, като се твърди, че не е ясно как е формирана стойността на щетата, както и се твърди, че ответникът е следвало да присъства при огледа на увредения автомобил. Оспорва се твърдението, че поради техническа неизправност – изтичане на гориво от влекача ответникът е станала причина за настъпване на ПТП.

Твърди се, че ЗАД „ЕвроИ. не е имало правно и фактическо основание да заплаща обезщетение, както и да предяви претенции пред ищцовото дружество, както и последното не е имало основание за плащане.

С отговора се прави искане за отхвърляне на иска като неоснователен, недоказан и погасен по давност; претендират се разноски.

В съдебно заседание ищцовото дружество не изпраща представител, с писмени становище Ч. юрк. Л*** се поддържа иска. За ответника пълномощникът му А. П. М. оспорва иска.

Мадански районен съд, след като взе предвид становищата на страните и прецени доказателствата поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

Видно от приложеното ч. гр. д. № 222/2016 г. на РС – Мадан, в полза на ищцовото дружество срещу ответника за исковата сума е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, срещу която е прието възражение по реда на чл. 423 от ГПК от длъжника, поради което е налице правен интерес от иска по чл. 422 от ГПК и същият е процесуално допустим.

Според Протокол за ПТП № 134754217.08.2013 г. поради разлив на гориво на пътно платно от автомобила, управляван от ответникът, са създадени опасност и пречки за движението, поради което автомобилът, управляван от Я. Х. и се блъска в декоративната стена, като допуска ПТП и са нанесени материални щети.

От преписката на РУ на МВР – Чепеларе е видно, че въз основа на Акт за установяване на административно нарушение № 420/17.08.2013 г. е издадено Наказателно постановление № 420/27.08.2013 г., с което на ответника Ф. Р. А. е наложено наказание глоба в размер на 50 лева за нарушение на чл. 5 ал. 1 т. 1, във вр. с чл. 101 ал. 3 т. 7 от ЗДвП /няма данни това НП да е обжалвано от ответникът/. Към преписката е приложен фотоалбум със снимки на увреденото МПС, на пътен участък с разлято гориво и на автомобила, управляван от ответникът, в това число на една от снимките се виждат петна под резервоара на автомобила, управляван от ответникът. Към преписката са приложени обяснения от Я. Н. Х., в които е заявил, че на кръстовището за с. Проглед пред него е минал влекачът, управляван от ответникът, като Х. видял, че влекачът разлива нефта; след кръстовището на ляв завой автомобилът, управляван от Х., се поднесъл от разлятата нефта,

завъртял се и се ударил в дясната шарпа. Приложени са и обяснения от ответника Ф. Р. А., в които е посочил, че в гр. Чепеларе бил спрян от органите на КАТ и му казали, че от резервоара на автомобила му тече гориво; сочи, че след като бил спрян от КАТ „...имаше действително изтичане на гориво, но аз не бях обърнал внимание, че ми е изтичало гориво. Не съм забелязал изобщо за това изтичане на гориво“.

Авто-техническата експертиза сочи, че от техническа гледна точка най-вероятния механизъм на ПТП е: товарният автомобил, управляван от ответникът, преминава през ляв завой, като от влекача изтича гориво на пътната настилка; по същото време автомобилът, управляван от Х., преминава през участъка на платното за движение с разлятото гориво от влекача, при което вследствие на разлятата горивна течност коефициентът на сцепление на гумите с пътната настилка на лекия автомобил „Пежо“ се намалява и автомобилът губи устойчивост, напуска отдясно платното за движение и се удря в декоративната стена /шарпа/, вследствие на което настъпва ПТП с материални щети.

Вещото лице сочи, че от техническа гледна точка основна причина за настъпване на произшествието е техническата неизправност на автомобила, управляван от ответника, а именно изтичане на гориво на пътната настилка, довело до намален коефициент на сцепление между пътната настилка и автомобилните гуми, при което възможността за загуба на устойчивост при преминаване на автомобил в участъка е била увеличена. Вещото лице сочи, че ако водачът Х. е възприел разлива на гориво, то тогава причина за настъпване на произшествието е и технически несъобразената скорост на лекия автомобил „Пежо“ с конкретната пътноклиматична обстановка. Също така експертизата сочи, че технически правилно е преди потегляне и по време на управление водачът да следи за техническата изправност на управляваното от него МПС, включително и проверка за теч на гориво, а при наличието на такъв да предприеме мерки за отстраняване на тази неизправност; при проверка на водача и спазване на подобна своевременна процедура за предотвратяване изтичане на гориво процесното ПТП не би настъпило.

Съдът намира за установено, че поради разлив на гориво от управлявания от ответника автомобил е настъпило процесното ПТП. Неоснователно е възражението на ответника, че не е установено от управлявания от него автомобил да е имало разлив на гориво.

Съгласно чл. 300 от ГПК влязлата в сила присъда на наказателния съд е

задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това, дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца. Задължителна за гражданския съд сила имат още влязлото в сила решение на наказателния съд по реда на чл. 78а от НК и одобреното от съда споразумение за прекратяване на наказателното производство. Други актове извън посочените не могат да имат обвързваща сила за гражданския съд. Такава сила няма наказателното постановление на органите на КАТ за виновно причиняване на ПТП. Същото макар и да представлява годно доказателство, на общо основание подлежи на преценка от гражданския съд, който се произнася по обезщетяване на вредите от деликта. Същото се отнася и за акта за установяване на административно нарушение и протокола за ПТП.

При преценка в настоящия случай на протокола за ПТП от 17.08.2013 г., на Акт за установяване на административно нарушение № 420/17.08.2013 г. и на цялата преписка на РУ на МВР – Чепеларе, съдът взе предвид: Протокола за ПТП, в който е посочено, че участник 1 /ответникът/ поради изтичане на гориво на пътя създава опасност на пътя и пречки за движението, поради което управляваният от участник 2 /Я. Х./ поднася и се блъска в декоративната стена, като допуска ПТП и са причинени материални щети, е подписан от ответникът без възражение, т.е. не е оспорил констатациите на органите на КАТ, че именно изтичането на гориво от управляваното от него МПС е причина за настъпилото ПТП.

Съдът счита, че разливът на гориво от автомобила, управляван от ответникът, се установява и от Акт за установяване на административно нарушение № 420/17.08.2013 г. Показателно е, че при съставяне на този акт органите на КАТ са констатирани и посочили и причината за изтичане на гориво от автомобила, управляван от ответника – „Поради лошо поставена капачка на резервоара“. Този акт е подписан от ответникът също без възражения.

Показанията на свидетеля З. Х., чийто показания следва да се преценяват с оглед разпоредбата на чл. 172 от ГПК с оглед близката родствена връзка по сватовство с ответника, не опровергават установеното с горепосочените писмени доказателства. Свидетелят твърди, че ответникът отричал от неговия автомобил да е имало разлив на гориво, а както се посочи по-горе, ответникът е подписал протокола за ПТП и АУАН без възражение. Отделно от това, свид. Х. всъщност потвърждава, че на пътното платно е имало разлив, като се опитва да омаловажи неговото количество. От друга страна, свид. Х. не е видял автомобила, управляван от ответникът.

Горепосочените писмени доказателства не се опровергават и от показанията на свид. В. А... Показанията на този свидетел са насочени да

установят, че автомобилът, управляван от ответникът, е бил изправен при прегледа предния ден, както и че капачката на резервоара трябва да бъде заключена, защото с този ключ са привежда в движение автомобиля. Този свидетел не е присъствал на ПТП и на огледа, не е присъствал и при огледа на автомобиля от служителите на КАТ след възникване на ПТП .

Освен горното, в писмените обяснения, приложените към преписката на РУ на МВР – Чепеларе, ответникът е посочил, че в гр. Чепеларе бил спрян от органите на КАТ и му казали, че от резервоара на автомобиля му тече гориво; сочи, че след като бил спрян от КАТ „...имаше действително изтичане на гориво, но аз не бях обърнал внимание, че ми е изтичало гориво. Не съм забелязал изобщо за това изтичане на гориво“ .

Предвид горепосочените писмени доказателства и заключението на авто-техническата експертиза, съдът приема за установено, че от автомобиля, управляван от ответника, поради лошо поставена капачка на резервоара е изтичало гориво на пътното платно, което е довело до настъпване на ПТП, при което са причинени вреди на лек автомобил “Пежо Партнер“ с рег. №*****.

Съгласно разпоредбите на чл. 20 ал. 1 от ЗДвП водачите на МПС са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват. Съгласно разпоредбата на чл. 10 т. 10 б. „в“ от ППЗДвП ППС е техническо неизправно, когато има изтичане на гориво, при която неизправност водачът на ППС е длъжен да спре до отстраняването ѝ съгласно чл. 11 ал. 1 от ППЗДвП. С оглед тези разпоредбите ответникът е бил длъжен преди привеждане на управлявано от него автомобил в движение да се убеди, че е технически изправен и че не е налице повреда, която би могла да създаде опасност на пътя. Установява се, че автомобилът е бил зареден сутринта в гр. С. с 1 000 литра гориво, а след ПТП-то органите на КАТ – Чепеларе са констатирани, че поради лошо поставена капачка на резервоара от него изтича гориво. Това означава, че водачът на автомобиля не се е убедил, че след зареждане на резервоара същият е безопасен – че капачката е поставена правилно и няма опасност от теч на гориво. Отделно това, ответникът е бил длъжен да контролира непрекъснато автомобиля, който управлява. При изпълнение на това си задължение ответникът е могъл в страничното огледало да види, че има изтичане на гориво от резервоара. Т.е. при изпълнение на задължението си по чл. 20 ал. 1 от ЗДвП ответникът е могъл и е следвало да види, че има изтичане на гориво, което създава опасност на пътя. В тази връзка и авто-техническата експертизата сочи, че при проверка на водача и спазване на подобна своевременна процедура за предотвратяване изтичане на

гориво, процесното ПТП не би настъпило

По отношение обстоятелството, че водачът на лекия автомобил Я. Х. е възприел изтичането на гориво и посоченото в авто-техническата експертиза, че в такъв случай причина на настъпване на ПТП е и технически несъобразената скорост на лекия автомобил „Пежо“, следва да се посочи: Тежестта на доказване на съпричиняване е на ответника. Не са ангажирани доказателства колко време след като водачът на лекия автомобил "Пежо" е възприел разлива на гориво от автомобила, управляван от ответника, е станало ПТП, на какво разстояние от кръстовището на пътя връх Рожен – П. и пътя Пампорово – П. /при с. Проглед/. Не е установено по никакъв начин с каква скорост се е движил лекия автомобил „Пежо“, още повече, че е бил спрял на знака „Стоп“ на кръстовището за с. Проглед. Не се установява и в кой момент водачът на лекия автомобил е възприел разлятото на пътното платно гориво и дали е имал възможност да реагира своевременно на тази опасност. За установяване на тези обстоятелства не би могло да послужи сведението за дисциплината на водача на увреденото МПС. Поради това съдът счита, че не се установява водачът на лекия автомобил да е допринесъл за причиняване на ПТП.

Предвид гореизложеното съдът намира, че настъпилото ПТП и нанесените вреди на лекия автомобил „Пежо“ са в пряка и причинна връзка от поведението на ответника, който не е изпълнител задълженията си по чл. 20 ал. 1 от ЗДВП да контролира непрекъснато управляваното от него МПС, поради което не е взел мерки за отстраняване на възникналата повреда, която застрашава безопасността на движението.

По отношение размера на причинените на лекия автомобил „Пежо“ вреди: Авто-техническата експертиза подробно е изследвала този въпрос, като дава два основни варианта: първи вариант – увреди, определени от снимковия материал, съобразени с протокола за ПТП: при този вариант общата стойност за части, материали и труд, необходими за възстановяване на автомобила по пазарни цени възлиза на не по-малко от 866, 40 лева; втори вариант – Увреди, определени от снимковия материал, съобразени с Протокол за ПТП и опис-заклученията с установени увреди по автомобила от застрахователя и подмяна с нови оригинални авточасти. При този вариант има два отделни варианта – вариант ПА: подмяна с нови оригинални авточасти и алтернативни консумативи, при което общата стойност на ремонта възлиза на 3 426, 95 лева; вариант ПБ: подмяна с втора употреба оригинални авточасти и алтернативни консумативи: общата стойност на ремонта възлиза на 1 480, 08

лева.

В авто-техническата експертиза се сочи, че от фактура № 28/19.08.2013 г. се установява, че пострадалият автомобил е репатриран, което дава основание за извод, че след ПТП автомобилът е бил в състояние, непозволяващо придвижването му на собствен ход и че от описаните от ищеца увреди, такива, които могат да доведат до техническо състояние, непозволяващи придвижването на автомобила, са: радиатор със съпътстващи части /перка, кожух, ел. инсталация/, носач, пистов ремък, тампон двигател. Според вещото лице практиката сочи, че такива увреди най-често се установяват при последващ оглед. В съдебно заседание вещото лице уточнява, че често увредените части могат да бъдат установени в процеса на ремонт на увреденото МПС, както и че част от повредите не могат да се установят при огледа на пътя.

В тази връзка от ответникът се правят възражения, че не му е осигурена възможност да участва при огледа на увредения автомобил от застрахователя. В тази връзка ответната страна се позовава на Харта на работа с клиенти – Вътрешни правила за организацията на дейността по уреждане на застрахователни претенции. Тези вътрешни правила са приети и касаят дейността на ищцовото дружество „И“, а огледа и оценката на уврежданията са правени от ЗАД „ЕвроИ“, с което дружество за пострадалия автомобил е имало действаща застраховка „Каско“. Такива вътрешни правила действат и в ЗАД „ЕвроИ“ от 01.07.2014 г. В цитираните и за двете дружества вътрешни правила не се предвижда задължение на застрахователя да осигури възможност на другия водач да участва в огледа и да оспорва оценка; такава възможност е предвидена за застрахования водач, когато оценката се извършва от неговия застраховател. Такава възможност не е предвидена и в разпоредбите на чл. 104 – чл. 107 от КЗ /отм./.

Към исковата молба се представени документите от застрахователя, касаещи установяващи на уврежданията на лекия автомобил „Пежо“ и разходите за извършване на ремонта. Вещото лице С. в експертизата си е изследвало и местоположението на описаните увреди по лекия автомобил „Пежо“ и констатира, че посочените в огледите на застрахователя авточасти попадат в зоните, описани в Протокола за ПТП, както и че при препокриване на увредени зони и детайли от техническа гледна точка може да се приеме, че изплатените увреди отговарят да се вследствие на настъпилото ПТП. Поради това съдът намира за неоснователни възраженията на ответната страна относно броя и вида на уврежданията, настъпили за лекия автомобил „Пежо“ в

резултат на причиненото от ответникът ПТП, както и че от експертизата се установяват вредите по брой и вид, описани и заплатени от застрахователя.

По отношение размера на вредите следва да се посочи, че няма основание да се приеме вариант I от експертизата, тъй като той оценя само вредите по Протокола за ПТП и не отчита действителните повреди на лекия автомобил, констатирани при огледа на автомобила от комисията при застрахователя. С оглед дадения вариант II от вещото лице, исковата сума от 1 108, 52 лева е както под стойността на увредата при подмяна с втора употреба оригинални авточасти и алтернативни консумативи – 1480, 08 лева, както и далеч под стойността при промяна с нови оригинални авточасти и алтернативни консумативи – 3 426, 95 лева.

Предвид гореизложеното налице са предпоставките на чл. 274 ал. 1 т. 2 от КЗ /отм./ за уважаване на исковата претенция като основателна и доказана.

Регресните икове на застрахователя по чл. 274 КЗ /отм./, се погасяват с изтичане на общата петгодишна погасителна давност, която започва да тече от момента, в който застрахователят изплати обезщетение на правоимащото лице. Плащането в настоящия случай е извършено на 09.01.2015 г., а заявлението по чл. 410 от ГПК е подадено на 18.08.2016 г., поради което не е изтекла погасителна давност.

С оглед изхода от спора следва ответникът да бъде осъден да заплати на основание чл. 78 ал. 1 от ГПК направените от ищеца деловодни разноски – ДТ в размер на 25 лева и 200 лева за юрисконсултско възнаграждение, както и разноски в размер на 350 лева, направени в заповедното производство.

Водим от горното Мадански районен съд

Р Е Ш И :

ПРИЗНАВА за установено по предявения иск по чл. 422 от ГПК от ЗК „И. гр. С., ЕИК *****, че Ф. Р. А., ЕГН *, гр. Рудозем, ул. „Койнарци“ №.., на основание чл. 274 ал. 1 т. 2 от КЗ /отм./ дължи на „И. сумата от 1 108, 52 лева, представляваща заплатено застрахователно обезщетение, произтичащо от застраховка „Гражданска отговорност“ на влекач „****“ с рег. №... с полица № *3620, ведно със законната лихва от подаване на заявлението в съда

– 18.08.2016 г. до окончателното плащане, за която сума е издадена Заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК № 79/23.08.2016 г. по ч. гр. д. № 222/2016 г. на РС – Мадан.

ОСЪЖДА Ф. Р. А., ЕГН *, гр. Рудозем, ул. „Койнарци“ № 36, да заплати на ЗК „И. гр. С., ЕИК, разноски по водене на настоящото дело в размер на 225 лева, както и разноски в размер на 325 лева в заповедното производство по ч. гр. д. № 222/2016 г. на РС – Мадан.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд – С. в двуседмичен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ: